

Gekochte Journalisten!

Hoe politici, geheime diensten en de financiële elite de massamedia aansturen.

De titel van deze recensie is ontleend aan de bestseller van Udo Ulfkotte, die in september 2014 in Duitsland uitkwam (Gekaufte Journalisten), waarin hij uitlegt hoe de wereld aan een 'Meinungskartell' is overgeleverd. Een Nederlands editie zal medio 2016 verschijnen via Uitgeverij De Blauwe Tijger. Veel van wat in deze recensie te berde wordt gebracht, is aan zijn boek ontleend, wat een doortimmerd werk is, "want", zegt Ulfkotte "ik zou juridisch hangen als er maar iets niet van klopte".

1 – De ene dienst is de andere waard

Om in het leven te staan, hebben we oren en ogen. De zo verkregen informatie wordt geëvalueerd, waarbij het gebrekkige waarnemings- en evaluatieproces ervoor zorgt dat het 'zien' sterk persoonsgebonden is, en gekleurd, echter zonder dat het individu zich dat goed realiseert; zelf denkt hij de objectieve waarheid te aanschouwen. (1) Mensen gaan ervan uit dat het hun eigen gedachten zijn die ze denken en dat ze zien wat bekeken wordt. Dat is gedeeltelijk waar, maar veel minder dan men denkt. Noodgedwongen moet ieder zich richten op wat hem wordt voorgehouden. In dit licht bezien is iedere informatievervalsing een vorm van indoctrinatie. Dat legt een enorme verantwoordelijkheid bij de journalisten en onze politici, een roeping waar ze maar nauwelijks aan beantwoorden.

De vermeende betrouwbaarheid van de ons voorgehouden informatie is van essentieel belang. Wat is de autoriteitswaarde? Dat is uitermate belangrijk, want in wezen moeten wij in de aan ons gepresenteerde feiten 'geloven'. Op die manier vormen wij ons een beeld van de wereld. De informatievervalsers zijn zich daar terdege van bewust, en zien dat als een prachtige kans om de publieke opinie naar hun hand te zetten. Het blijkt dat de zittende en ook bezittende klasse steeds meer op hun wenken wordt bediend. Waar blijft de onafhankelijke pers, ook wel de vierde macht genoemd? Steeds

meer macht komt bij steeds minder mensen, in feite de globalisten (mensen die de naties als provincies beschouwen). Een miniem percentage van de bevolking bestuurt het geld- en regeringswezen, ja, op een verre van democratische wijze. Dus waarom zouden wij ons erover verbazen dat er nog nauwelijks koshere journalisten zijn? Dit is geen samenzwering, maar een belangenvereniging van ‘ouwe jongens krentenbrood’, volgens het credo dat de ene dienst de andere waard is. Een teken van manipulatie is de eenheidsworst die wordt geserveerd. Vroeger was het nog zinvol verschillende kranten te lezen om zich op die manier een genuanceerd beeld te vormen van wat zich allemaal afspeelt, maar dat is voorbij. Diezelfde nivellering zien we in de politiek. Waar moet je op stemmen? Het maakt niet uit of je door de hond of de kat wordt gebeten. Maar de mensen zijn niet achterlijk – de manipulatie heeft zijn grenzen – en daarom verliezen de toonaangevende tijdschriften en kranten steeds meer abonnees en komen er horden journalisten op straat. Dat is een onstoppable trend. Het journalistieke landschap is aan het veranderen. De nieuwsgaring heeft het aan zichzelf te wijten. Ik ben het met Ulfkotte eens dat het veelgehoorde argument dat deze malaise door het internet is veroorzaakt, niet juist is, want ook de internetedities gaat men aan voorbij, terwijl daar maar heel weinig voor hoeft te worden betaald.

Over Udo Ulfkotte

Voor het eerst maakte ik kennis met Ulfkotte, toen hij als gastspreker was uitgenodigd door Christenen voor Israël, ik meen in 2007. Ulfkotte was zeventien jaar lang een gevierd journalist en oorlogscorrespondent bij een van de meest prestigieuze dagbladen bij onze Oosterburen: der Frankfurter Allgemeine Zeitung. Hij was destijds ook politiek adviseur van bondskanselier Helmut Kohl en zat in denktanks als de Konrad Adenauer Stichting, wat hij de kleverige nabijheid van de macht noemde. In 2003 moest hij het veld ruimen nadat hij het had gewaagd de waarheid te vertellen over een precair onderwerp en niet van zins was daarvan af te wijken. Hij had vele jaren aan de leiband gelopen en samen met zijn collega's, zo blikt hij terug, *“gelogen en bedrogen”*; *“Ich war ein Lobbyist.”* Een lobbyist dient niet zijn eigen goed onderbouwde mening, maar dient het belang van een ander, meestal commercieel en politiek. Thans is zijn lijfspreuk *“Lieber mit der Wahrheit fallen als mit der Lüge siegen!”* Inderdaad heeft hij de ultieme prijs betaald. Op 13 januari 2017, drie dagen nadat Ulfkotte een openlijke oproep had gedaan voor het opstellen van een gezamenlijke aanklacht tegen bondskanselier Angela Merkel, overleed hij aan een hartaanval. Velen denken dat hij vermoord is. Ode aan een groot en dapper journalist.

Ulfkotte is niet de eerste die deze problematiek aankaart. Om een voorbeeld te noemen: Op 13 oktober 2006 was er een ARTE documentatie op de Duitse televisie onder het thema: *“Benutzt und gesteuert – Künstler im Netz der CIA”* (benut en gestuurd – kunstenaars in het net van de CIA). De aankondiging luidde:

«« De Amerikaanse geheime dienst, de CIA, spendeerde na de Tweede Wereldoorlog enorme sommen gelds om vooraanstaande kunstenaars en schrijvers te manipuleren (via stichtingen en organisaties die ‘nobeles doeleinden’ nastreven). De documentaire toont aan dat de invloed van de CIA tot in de redacties van westduitse uitgevers en zendstations reikt, en dat bekende kunstenaars, zoals de latere nobelprijswinnaar Heinrich Böll, zonder dat ze dat doorhadden, voor de Amerikaanse geheime dienst werkten. »»

De manipulatie vindt op verschillende niveaus plaats. Reeds door de selectie van het nieuws en de positieve insteek die een onderwerp krijgt – dat heet propaganda en desinformatie – wordt de toon gezet. (Google: Psychological Operations, Wikipedia) Het weglaten van onwelvallige maar essentiële informatie is een kwalijke journalistieke

trek, misschien wel de meest gebezigde, en dat altijd onder het toezien van de chef. Dat heet censuur. Het blijkt in de berichtgeving niet om de waarheid te gaan, maar om de ‘inspirationale waarde’. Politici kunnen daarover meepraten. Soms wordt er keihard gelogen, waarbij men speculeert op het slechte langetermijngeheugen van de massa’s (dat kan weer worden opgepoetst door het in herinnering brengen, wat de taak is van een plichtsgetrouwe journalistiek). De bedriegerij komt ook van de veronderstelde onafhankelijke instituten. Heeft u zich wel eens afgevraagd hoe het komt dat de inflatiecijfers zo laag zijn, terwijl u het wel in uw portemonnaie voelt? En wat te denken van de voorspelde zegeningen van de geplande invoering van de euro (in 1999), en dat alles statistisch onderbouwd? De critici, waaronder gerenommeerde professoren, kregen in de aanloop van de invoering geen platform om hun conclusies weer te geven, en op de volksmening werd gespuugd. Wat die zegeningen betreft, al in oktober 2008 riep bondskanselier Angela Merkel in het geheim de belangrijkste Duitse journalisten bij elkaar en drukte hen op het hart dat de burgers om veiligheidsredenen *“niet de volle waarheid over de ernstige situatie van de staatsfinanciën mochten weten”*. Volgens Ulfkotte wordt *“geen ander volk met het oog op de komende zware onlusten zo brutaal voorgelogen als het Duitse”*, terwijl momenteel 1 op de 6 Duitsers op de armoedegrens leeft. Als dat al voor kartrekker Duitsland geldt, hoe zit het dan met die anderen?

Wat mij het meeste dwarszit is de oorlogsophitsen. Thans is de Oekraïne aan de beurt, een gebied dat voor Poetin, zoals hij zei, even belangrijk is als de tempelberg voor Israël. De stemmingmakerij

Udo Ulfkotte (2014)

geschiedt door president Obama de hemel in te prijzen, terwijl president Poetin in een kwaad daglicht wordt gesteld, al was het maar door een denigrerend taalgebruik. En ook hier worden ons halve waarheden en leugens verkocht en ons cruciale informatie onthouden. En wat te denken van de Afghaanse oorlog die als een ‘vanzelfsprekend’ antwoord gold op het Twintowers debacle, waarbij bijna 4.000 mensen om het leven kwamen. Het aantal Amerikanen dat in deze oorlog stierf, over de periode van oktober 2001 tot augustus 2014, was bijna 3.500; het aantal burgerslachtoffers rond de 20.000, de vele verminkingen niet meegeteld. Een buitengewoon trieste aangelegenheid. Het was een oorlog die niet gevoerd had mogen worden.

De oprichter van de ALDI supermarktketen, Karl Albrecht, doorzag het spel. Deze rijkste Duitser, met een geschat vermogen van 18 miljard, stierf in 2014 op de leeftijd van 94 jaar, maar de kranten wisten niets over zijn leven te vertellen. Men toonde een foto, dat was alles. Hij heeft zich altijd verre van de politiek gehouden, die hij een smerige zaak vond (uit een politiek nest komend, ben ik het daar mee eens). Hij heeft nooit een bondskanselier willen ontmoeten en verachtte banken en kredietinstellingen. Ieder eerbetoon wees hij af. Voor het ‘Bundesverdienstkreuz’ haalde hij zijn neus op. Nimmer heeft hij een interview gegeven. Waarom dan wel? Deze echte familieman wilde zich niet laten ringeloren. Hij is niet de enige die zo dacht, maar wel de prominentste. Aan de Duitse universiteiten onderwijst men thans dat de kwaliteitsbladen niet meer te vertrouwen zijn....., en dat onderwijs is wetenschappelijk onderbouwd met de onderzoeken en proefschriften waar Udo Ulfkotte naar verwijst. Karl Albrecht kon dat nog niet weten. Hij was dus een wijs man.

Als de vrije stem van de media tot zwijgen is gebracht weten jullie dat je onder een dictatuur leeft

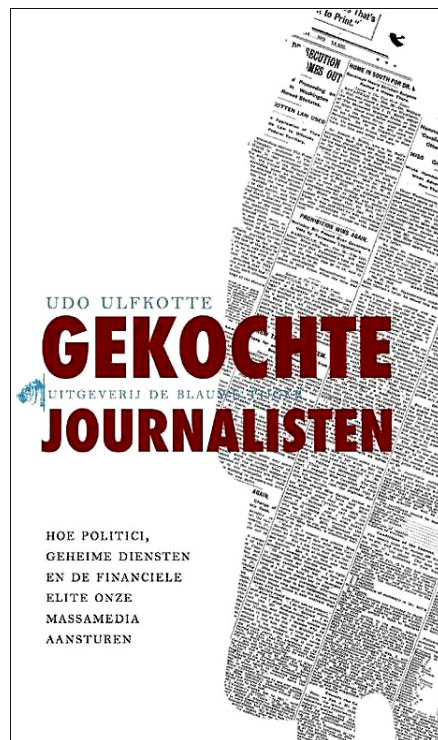
Vele veranderingen worden aan de naties opgelegd door de controle op de media. Wanneer de vrijheid van spreken is weggenomen, wordt de Waarheid verborgen. Dan zal natie na natie met leugens worden gevoed, die door heidenen wordt gedictieerd. Het Boek der Waarheid is aan de wereld gegeven opdat de mensheid de Liefde van God kan voelen en naar de Waarheid geleid kan worden opdat de mensen vrijheid zullen vinden. De vrijheid om zelf je eigen keuzes te maken wordt door de elitegroep weggenomen. Jullie zijn als lammeren die ter slachting worden gebracht; velen zullen op een dwaalspoor worden gebracht en blind voor de Waarheid worden.

Vrijheid is een Gave die God aan ieder mens schenkt, en Hij respecteert de vrije wil van zijn kinderen. Dankzij jullie vrije wil zul je veel keuzes maken. Mijn Vader keurt sommige van die keuzes af, maar zal toch nooit in jullie vrije wil ingrijpen omdat Hij die niet van jullie kan noch wil wegnemen. Satans slaven willen jullie vrije altijd aanvallen. Ze doen dat door landen ertoe te bewegen de vrijheid van diegenen waarover zij heersen weg te nemen. Dat doen ze om vele redenen. Een eerste reden is jullie tot slaaf te maken ten bate van hun eigen zelf-zuchtig profijt. De tweede is om de groei van hun bevolkingen te beheersen. De derde reden is om alle sporen van God uit te wissen. Na mijn Dood op het Kruis is dit plan in vele landen tot uiting gekomen. Toch is de Westerse wereld erin geslaagd om zoveel mogelijk van deze dictatuur bespaard te blijven. Dat is nu allemaal aan het veranderen.

Uit het Boek der Waarheid (Jezus aan MDM op 30 november 2012)

2 – De omschakeling van de moraal

Denk maar niet dat de Nederlandse journalist anders is dan de Duitse. *“De Nederlandse journalist is beïnvloedbaar, onderdanig aan de autoriteit en weinig moedig”,* zegt Udo Ulfkotte in een interview aan TPO Magazine van 19 februari 2015. ‘Alpha-journalisten’ zijn de medialieden die de mening van lezers kunnen vormen of veranderen en daarom de moeite waard zijn om te worden ‘ingepakt’: financieel, in natura, of met schouderklopjes. *“Voor velen geldt dat als je een artikel schrijft, je al bij voorbaat weet in welke richting het moet gaan. Je gaat alles op een bepaalde manier vertellen, omdat het politiek correct denken dat vereist. Wat de politiek en de media zeggen én de waarheid zijn twee verschillende grootheden.”* zegt hij aan de telefoon vanuit zijn woonplaats in de buurt van Frankfurt. *“Tweederde van de duitssprekende journalisten is omkoopbaar, of netjes gezegd, beïnvloedbaar. En dat geldt ook voor mijn Nederlandse collega’s”,* zo zegt hij.

Vaak leveren ze hand- en spandiensten aan geheime diensten of gelieerde en onschuldig lijkende stichtingen, die in zijn boek met name worden genoemd, en krijgen ze journalistieke prijzen toegekend (met geldsommen) volgens een voorgekookt program-

ma om ze over hun bolletje te aaien. Dat valt onder het begrip PSYOP, ofwel geplande 'psychologische operaties' om geselecteerde informatie en aanwijzingen aan toehoorders over te brengen met als doel hun emoties, motieven en onafhankelijk denkvermogen in te palmen en tenslotte het gedrag te sturen van overheden, organisaties en groeperingen, met bedoelingen die niets van doen hebben met de nationale souvereiniteit. Het is een moderne vorm van imperialisme. *"We zitten met het probleem dat democratische structuren door intransparante informele verbindingen worden overvleugeld."*, zegt LobbyControl naar aanleiding van de Bilderberg conferentie van 2014 in Kopenhagen.

In juli vorig jaar werd de journalist Jason Rezaian in Iran gevangen gezet op beschuldiging van spionageactiviteit ten behoeve van niet bij name genoemde Amerikanen. Hij zit nog steeds vast. Hij heeft de dubbele Iraanse en Amerikaanse nationaliteit. Helaas is het een beschuldiging die niet bij voorbaat kan worden afgewezen en helemaal niet zo absurd als de Washington Post, waar hij voor werkte, wil doen voorkomen.

De media hebben heel wat op hun geweten. Ze zijn experts in het bewerken van de publieke opinie. Vooral de televisie doet daaraan mee. Ze weten precies wie ze voor een paneldiscussie uitnodigen, zodat de uitkomst bij voorbaat vaststaat. Als je als toeschouwer onbevooroordeeld bent, geloof je alles, want het wordt zo vanzelfsprekend mogelijk en waarheidsgelijkend gepresenteerd. Het gebruik van nieuwtal is de orwelliaanse manier om een verschuiving teweeg te brengen: zelfmoord wordt zelfdoding, zelfverdediging intolerantie, agressie gerechtvaardigde verontwaardiging, enzovoorts. Als een nieuwtalterm telkens wordt herhaald, wordt het onderdeel van de mensen zelf, met een funeste uitwerking op het collectieve denkproces en de algemene moraal. Want nieuwtal en Christelijke waarden staan ver uiteen.

Tegenwoordig zijn er in de politiek de woordkunstenaars die dit principe toepassen. Zij worden ook wel spin-doctors genoemd. Het is hun opdracht om de 'kiezers' in een geplande richting te leiden, die men in feite niet wil. Men wordt om de tuin geleid, eentje met hoge muren die de werkelijke doelstellingen van de nomenclatura (de elite) uit het zicht houden. Wat men doet is geen geheim, maar de uiteindelijke doelstellingen en beweegredenen wel. De waarheid mag niet onverbloemd verkocht worden want dat zou op te veel tegenstand stuiten. Zo werd geprobeerd om de toenadering tot de Europese Unie voor de bevolking van Zwitserland aantrekkelijk te maken met bagatelliserende en positief klinkende begrippen. Hoewel in het begin nog werd gesproken over de 'institutionele aanhechting' van Zwitserland aan de EU, ging men later spreken over een zogenaamde 'vernieuwing van de bilaterale weg'. In de algemene overeenkomst die op tafel ligt is een automatische overname van de EU-wetten en -besluiten voorzien. Dit werd aan de bevolking verkocht als een 'dynamische toepassing van gemeenschapsrecht'. De algemene overeenkomst houdt automatisch in dat het overkoepelende orgaan van de EU het eenzijdige recht heeft om Zwitserland te bestraffen bij het niet nakomen van Europese wetten. Echter, in plaats van sancties is sprake van 'compensatiemaatregelen'. Op die manier manipuleert men de goegemeente met camouflerende begrippen, en dat is een algemene tendens. Zie: www.schweizerzeit.ch/cms/index.php

De media zijn links, niet alleen de Nederlandse. Ze hebben ervoor gezorgd dat de meerderheid de misdaad van euthanasie en abortus aanvaardt. Dat is een van de dingen die ze op hun geweten hebben. Er is ook steeds meer harde porno tijdens normale uitzendingen, waarmee de kijker onverhoeds wordt geconfronteerd. Och arme jeugd. Maar wie bekommert zich daar om? Een Europa dat zich ontkerstent, staat tegenover een Rusland dat zich opnieuw tot het Christendom bekeert en daar nog trots op is ook, en daar kracht uit put. Vladimir Poetins toespraak van oktober 2013, voorafgaand aan de Olympische Winterspelen in het Russische Sochi, was indrukwekkend:

«« We zien dat vele Euro-Atlantische staten de weg inslaan van hun eigen wortels te ontkennen, meer bepaald af te wijzen. Tot en met de Christelijke wortels, die het fundament vormen voor de Westerse civilisatie. In deze staten worden morele fundamenteën en iedere traditionele identiteit genegeerd. Nationale, religieuze, culturele en zelfs geslachtelijke identiteiten worden ontkend. Daar wordt een politiek doorgezet, die een kinderrijk gezin gelijk stelt met een homoseksueel partnerschap; het geloof in God met het geloof in Satan. De excessen van de politieke correctheid leiden er in deze landen toe, dat er heel ernstig wordt gediscussieerd over het toelaten van partijen die zich inzetten voor pedofilie. De mensen in veel Europese staten schamen zich en zijn echt bang openlijk te spreken over hun religieuze verbondenheid. Christelijke feesten en feestdagen worden afgeschaft of zelfs een andere naam gegeven. Daarmee verbergt men of houdt men de hoge morele waarde van deze feesten geheim. En dit model proberen deze mensen agressief wereldwijd te exporteren. Ik ben ervan overtuigd dat dit de directe weg naar het decadent- en primitief maken van de cultuur is. »»

Mediacensuur

Tegen de media heb Ik het volgende te zeggen. De arrogantie die jullie tegenwoordig als informatieverspreiders naar de wereld ten toon spreiden, zal in wanhoop veranderen als jullie berichten niet meer beluisterd worden. Ook jullie zullen weldra het belang van gebed inzien wanneer de mensheid zich van de waarheid afkeert. Jullie berichten kunnen vandaag de dag nog steeds de belangrijke onafhankelijke waarheid weergeven. Maar dit geschenk zal jullie thans worden ontnomen. In plaats daarvan zal de dictatuur de waarheid nu voor de mensheid verbergen. Daar zal je spoedig getuige van zijn tijdens de Grote Verdrukking. Dan zal jullie woord geweigerd worden net zoals dat met mijn Woord geschiedt.

Uit het Boek der Waarheid (Jezus Christus aan MDM op 1 januari 2011)

3 – De zwijgspiraal

Hier volgen, uit een hele lange lijst, drie voorbeelden van het verzwijgen van informatie, die aan iedereen bekend had moeten zijn:

1) De Oekraïense oorlog bezit de ingrediënten voor escalatie naar een derde wereldoorlog toe. Laat ik het zo zeggen: de Europese politici, die naar Amerika's pijpen dansen, spelen met vuur. Het doet mij denken aan wat in de tachtiger jaren geschiedde. Toen heeft Amerika via een aantal volstrekt ongerijmde en onverantwoorde stappen Rusland tot een nucleaire oorlog opgehitst en uitgedaagd. Ook toen werd, net als vorig jaar, een passagiersvliegtuig neergeschoten, de "Korean Air-vlucht 007" (zie Wikipedia). Het gevaar week pas dankzij de nieuwe man van Rusland, Michail Gorbatsjov. In 1990 ontving hij de Nobelprijs voor de Vrede als erkenning voor de ontmanteling van het communisme. De wereld stond op de rand van een vernietigingsoorlog, maar wat zich echt afspeelde, is de meesten ontgaan. De feiten heeft ondergetekende uit de archieven van zijn vader opgediept, toendertijd Secretaris Generaal van de NATO. Het gevaar kon men niet precies weten, want opnieuw liet de pers het afweten. Toen alles achter de rug was, werd de zaak in de doofpot gestopt. Rolf Witzsche schrijft: (2)

«« Onder normale omstandigheden worden de westerse media, die bijna geheel in handen zijn van de wereldwijde feodale oligarchie, hysterisch over de Russische nucleaire dreiging. Maar in dit geval rapporteerden de media niets. Maarschalk Ogarkovs oorlogsplan haalde uitsluitend de ondergrondse pers. Dit betekent dat de heersende kringen heel goed van het ogarkovplan op de hoogte waren, maar het

plan werd verhuld en zorgvuldig voor het publiek verborgen gehouden. Hiermee beschermde het Westen natuurlijk zijn eigen imperialistische belangen. »»

Dit verhaal mag en moet gekend worden, en het is daarom dat ondergetekende, dertig jaar nadien, het risico van publicatie op zich heeft genomen. Daar zou zijn vader het mee eens zijn geweest. (3)

2) De schandalige Engelse dubbelrol – zonder welke de Arabisch-Israëlische oorlog van 1948 niet zou zijn uitgebroken en zonder welke de Palestijnse problematiek niet zou zijn ontspoord – althans niet in die mate – levert weer een staaltje op van journalistieke manipulatie en historisch revisionisme. (4) De Britten hebben het partitieplan voor het nieuwe land doelbewust gesaboteerd en lieten de Arabieren geloven dat de partitie door een federale staat zou worden vervangen in wat thans het land van Israël is, waar de Arabieren op grond van hun numerieke meerderheid de dienst zouden uitmaken. Er werd door de Britten ook op aangedrongen dat de Arabieren de Joden moesten verdrijven, ze althans het leven zuur te maken. De resolutie van de Verenigde Naties voor het partitieplan werd daarom door ‘alle’ Arabische staten verworpen. Ironisch genoeg heeft deze afwijzing ervoor gezorgd dat de moderne staat Israël geboren werd, wat door die motie juist voorkomen had moeten worden. In 1947 legde Milord Ivan Rand (5) in zijn openbare brief aan de Verenigde Naties uit hoe de Britse administratie aan zijn plicht had verzaakt. Hij schreef:

«« Engeland heeft zijn eigen plechtige beloftes verbroken, zelfs zijn eigen wetten, door met kwade intentie bepaalde administratieve processen te gebruiken. Wij kunnen niet deelnemen aan of genoeg nemen met de belastende discriminatie van een volk dat pas kortgeleden en ternauwernood aan de uitroeiingspolitiek van Duitsland en zijn vazallen is ontsnapt. Het is een parodie van Hare Majesteits overheid dat zij hun vertrouwen tot zo’n hoge graad van verraad en corruptie heeft beschaamd. Indien het Joodse volk zelfbeschikking wordt onthouden op hun aangrenzend voorouderlijk thuisland, dan heeft onder internationaal recht geen enkel land op aarde enige aanspraak op een eigen tehuis, tenzij door gebruik van wapengeweld. »»

3) Ulfkotte geeft onthutsende voorbeelden van de zwijgspiraal, zoals de inzet van mosterdgas door Saddam Hoessein, waarvoor de chemicaliën uit Duitsland kwamen, alsook de granaathulzen. Ulfkotte was ter plekke aanwezig toen dit gebeurde, en heeft daar gruwelijke foto’s van. Als ooggetuige heeft hij het goedje ingeademd. Na 25 jaar touwtrekken werd hij als slachtoffer van een mosterdgasaanval erkend, als de nog enig levende Duitser! Die blootstelling heeft in zijn gezondheid diepe sporen getrokken. De foto’s met bijbehorend commentaar mochten niet worden gepubliceerd. Dat was een te gevoelig onderwerp... Zijn conclusie: *“Wat we zien, horen of lezen, is hoe dan ook géén correcte weergave van de werkelijkheid.”*

Hubert Luns

[gepubliceerd in “Profetisch Perspectief”, zomer 2015 – Nr. 87]

Noten

- (1) In het vorige nummer van Profetisch Perspectief legt ondergetekende uit hoe de menselijke waarneming functioneert. Het artikel heet ***“Het Kneden der Geesten”***.
- (2) “Discovering Love”, a novel by Rolf A. F. Witzsche – Cygni Communications, North Vancouver, Canada # 2003 (pp. 105, 119).
- (3) Google: “Conspiracy, Luns on SCRIBD”; zoek vervolgens in de SCRIBD-collection: ***“The «Ogarkov War-Plan»”***.
- (4) Google: “ISRAEL Collection, Luns on SCRIBD”; zoek vervolgens in de SCRIBD-collection: ***“British Mandate & British Policy”***. SCRIBD heeft dit artikel ‘weggedrukt’, zodat het uitsluitend via mijn SCRIBD-collection kan worden benaderd.
- (5) Milord Ivan Rand (1884-1969) was lid van het Canadese hooggerechtshof van 1943 tot 1959. In 1947 was hij de Canadees vertegenwoordiger in het United Nations Special Committee on Palestine (UNSCOP). Rands ontmoeting met zijn landgenoot, dominee William Lovell Hull, beïnvloedde Rands kijk op het zionisme. Rand werd de centrale en belangrijkste zwevende stem tijdens de UNSCOP deliberaties over het UN partitieplan en de mogelijke alternatieven voor de staat Israël. Rand schreef het voorwoord van het boek van dominee Hull, dat in 1954 uitkwam: “The Fall and Rise of Israel: the story of the Jewish People during the time of their Dispersal and Regathering”, gepubliceerd door Zondervan Publishing, Grand Rapids (De Neergang en Opkomst van Israël: het verhaal van het Joodse Volk tijdens hun Verstrooiing en Verzameling). Pas toen Milord Rand zijn voorwoord had geschreven, beseftte Hull de belangrijkheid van die gedenkwaardige ontmoeting met Rand. (bron: Wikipedia)

